

## VALLAHİ YALAN !..



### İSA AĞÜL YAZDI

Savaş ve ölüm. Katliamlar...

Kan ve gözyaşı. Çocuklar...

Zulüm ve işkence... Kadınlar, yaşlılar...

Kalemim beyaz kağıt üzerinde ilerlemek istemedi.. Sukut halinde. Sabit mihlandı adeta. Kımıldamadan. Bir şeyler söylemek istedi kendi lisanınca... Dilsiz şeytan olmaktan ya da imanın en zayıf derecesinde bulunmaktan korktu... Gözü hep kağıt üzerinde bir noktada idi. Üç boyutlu resimdeki gibi görünmeyen yüzün derinliğindeydi. Düşünceliydi. Ağlıyordu göz yaşı dökmeden içli içli.

Dünya ateş çemberi... Alevli ve alevsiz ... Ateş ile sanki dost olmuş bir hal yaşıyordu. Barındırdıkları, kendisine lütfedilen güzelim değerleri terk etmeyi, zalimane hal ve tavır sergilemeyi, garip, güçsüz ve zayıfları öldürmeyi, çaresizlerin elinden tutmamayı, hayvanat ve nebatatı yakmayı, kültürel ve tarihsel değerleri yok ederek silmeyi 'barış' adına yaptığını iddia ettiğinin ,mihlandığı noktadan başını kaldırıp afakta sabit bir noktaya bakarak ve kulakların zarını delercesine, yüksek sesle ' Vallahi Yalan dedi.

Yalan ! Yalan ! Yalan ! Vallahi yalan !

'Barış' teraneleriyle nereye girildi ise o topraklardaki nehirlerden kan aktı. İnsanlar, toplu mezarlara konularak kaybedildi. Yetim ve öksüzlerin feryatlarını duydukları halde duymazdan gelerek, bu katliamları yapanları, yıllar sonra suçlayamadı bu 'izm' dünyası. Yine aynısı olacak. Suçluları suçlayamayacak... Çünkü; 'izm' dünyasını temsil eden batı ve yandaşları, insanı bütün olarak ele almaz. Yaşamın merkezine koymaz. Parçalara ayırır. Parçaları da ayrıntılara böler. Parça ve ayrıntıları bütün olarak kabul eder. Çıkar ve menfaati, var olmanın ilklerinin ilklerindedir. Bu nedenle, her anlamda, insanın sağlığını, mutluluğunu, huzurunu hiç önemsemez. Egoizminin tutsağı olduğundan iyilik kavramının gereğini de hiç düşünmez.

Menfaatçiliği hücrelerinin zerrelere kadar işlemiştir. Elde edebilmek için, çıkarının olduğu bölgeye ve o bölgenin insanlarına yapamayacağı olumsuzluk ve kötülük yoktur. Her şey mubahtır. Yapılabilir zihniyeti bünyenin tamamını sarmıştır. Küflenmiş ve süngerleşmiş beyne sahip olan bir anatomiye bürünmüştür. Bir hatırlayalım. Zihinlerimizin geçmiş düğmesine basalım. Neler anlatacak bizlere...

Bosna savaşında, fırınlarda cesetlerle pişirdikleri ekmeği mi yemediler? Afganistan'da ,kardeşlerimiz kendilerini korumak, düşmana teslim olmamak için kendilerini feda etmediler mi? Petrol çukuruna düşen bir kuşu kurtarmak için sarf ettikleri çabanın zerresini dünya mazlumları için gösterebildiler mi ? Duvar dibindeki bir çocuğu kurşunlamayı meziyet kabul etmediler mi ? Arakan'da, Doğu Türkistan'da ve ismini sayamadığımız dünyanın nice bölgelerinde. Aynı senaryo ve aynı film.

Ne söylesek, ne yazsak, yüreğimizdeki fırtınanın tek zerresini ifade etmeye yetmedi ve yetmiyor da.. Yüreğimizin yandığını söylüyoruz ama yanık kokusu tütmüyor. Dikenler batsa da hissetmiyor ayak ve diğer uzuvlar. Duvardan düşen tuğlaların boşluğu duyulmuyor artık. Birer birer kırılan tarağın dişleri acı vermiyor. Diriliğimizi ve canlılığımızı alıp gittiler, nefesli bıraktılar makineleştirerek.

Bütün bunlar 'izm' dünyasının son çırpınışları. Kuruyan gözlerden akan yaşlar, alnı toprakla buluşan ve seher vaktine kadar topraktan ayrılmayanların dillerinden dökülenlerle buluştu. Oluşan bereket suyuyla türap filizlerini semaya doğru gönderdi.

Ey 'izm' dünyası, ne plan yaparsan yap, ne düşünürsen düşün. Sahibimin de bir planı vardır ki bütün planları silip süpürür. İşte bu haktır, doğrudur ve

gerçektir. Diğerleri yalandır. Vallahi yalandır.